

Datovou schránkou
Městský soud v Praze
Slezská 9
120 00 Praha 2

prostřednictvím

Obvodního soudu pro Prahu 1
Ovocný trh 587/14
110 00 Praha 1

Praha, 20.07.2029

Sp.zn. 49 EXE 72/2026

Oprávněný: **Vinograf, s.r.o.** se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 017 70 837

Zastoupen: Mgr. Jindřichem Kadounem, advokátem se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1, T: 739 707 790, na základě plné moci ze dne 24.11.2025 (založena ve spisu)

Povinný: **Bublina gastro s.r.o.** se sídlem Loretánská 175/5, 118 00 Praha 1 – Hradčany, IČO: 192 48 741

Zastoupen: Janem Šleisem, advokátem se sídlem Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha

Odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 49 EXE 72/2026-106 ze dne 19.06.2026

J e d n o u

Bez příloh

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu

I. Úvod

- [1] Městský soud v Praze („**MSP**“) svým usnesením č.j. 2 Nc 1038/2025-18 ze dne 08.12.2025 nařídil předběžné opatření, kterým ve výroku IV. povinnému uložil povinnost, aby se zdržel užívání výroku o tom, že „*se ze strany Vinografu jedná o snahu ekonomicky zničit konkurenci*“ („**Usnesení o PO**“).
- [2] Dne 08.12.2025 se Usnesení o PO stalo vykonatelným rozhodnutím soudu, a tudíž **exekučním titulem** podle § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád („**EŘ**“).
- [3] Povinný však uloženou povinnost zdržet se šíření stanoveného tvrzení **nerespektoval**, a proto oprávněný podal dne 09.01.2026 návrh na nařízení exekuce. Soudní exekutor na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 1 („**OSP1**“) č.j. 49 EXE 72/2026-17 ze dne 14.01.2026 vydal vyrozumění o zahájení exekuce č.j. 176 EX 00002/26-008 ze dne 15.01.2026.
- [4] Jelikož povinný svou povinnost stále nesplnil, podal oprávněný dne 16.01.2026 návrh na uložení donucovací pokuty. Soudní exekutor poté vydal exekuční příkaz č.j. 176 EX 00002/26-015 ze dne 21.01.2026, kterým byla povinnému uložena pokuta 100.000 Kč za porušování povinnosti z exekučního titulu. Ani to však povinného nedonutilo v úplnosti plnit uloženou povinnost, a proto oprávněný dne 18.02.2026 navrhl uložení druhé donucovací pokuty ve výši 200.000 Kč.
- [5] OSP1 svým usnesením č.j. 49 EXE 72/2026-106 ze dne 19.06.2026 **zastavil** předmětnou exekuci a nařídil oprávněnému zaplatit náklady řízení („**Napadené usnesení**“). Podle OSP1 byla totiž exekuce nepřipustná proto, že (i) oprávněný v exekučním návrhu ze dne 09.01.2026 nedoložil důkaz o tvrzením porušení vymáhané povinnosti, přičemž (ii) podle OSP1 nevyplývá z předložených důkazů oprávněným v jeho návrhu na uložení donucovací pokuty ze dne 16.01.2026 o porušování povinného, že by se povinný skutečně dopustil porušování exekučního titulu. Konečně pak OSP1 v Napadeném usnesení uvedl, že v důsledku nepodání žaloby zaniklo Usnesení o PO, čímž po dni 23.01.2026 nastal další důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („**OSŘ**“).
- [6] Oprávněný je přesvědčen, že jsou závěry OSP1 v Napadeném usnesení **nesprávné** ze skutkového i právního hlediska. Napadené usnesení trpí vadami, které spočívají zejména v tom, že OSP1 (i) nepřihlédl k podstatným skutečnostem tvrzeným žalobcem, (ii) dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a tato (iii) nesprávně vyhodnotil. Tyto nedostatky měly rovněž za následek nesprávné právní posouzení věci.
- [7] Tímto proto oprávněný podává proti Napadenému usnesení v zákonné lhůtě v **plném rozsahu odvolání**. Navrhuje, aby MSP Napadené usnesení **zrušil** a věc **vrátil** OSP1 k dalšímu řízení.

II. Odvolání

- [8] V této části oprávněný odůvodňuje, že jsou závěry OSP1 v Napadeném usnesení nesprávné. Konkrétně prokazuje
- a. neodůvodněnost požadavku OSP1 na předložení důkazů o porušování vymáhané povinnosti ke dni podání exekučního návrhu (viz níže část 2.1);
 - b. porušování exekučního titulu ze strany povinného (viz níže část 2.2); a
 - c. účinnost exekučního titulu (viz níže část 2.3).

2.1. Neodůvodněnost požadavku OSP1 na důkazy v exekučním návrhu

- [9] OSP1 v Napadeném usnesení uvedl jako první z důvodů pro zastavení exekuce údajné pochybení oprávněného spočívající v tom, že k exekučnímu návrhu ze dne 09.01.2026 nepřipojil konkrétní důkazy prokazující porušování uložené povinnosti povinným. Tento požadavek OSP1 je však **nesprávný a nemá oporu v právní úpravě**.
- [10] Zákon, ustálená soudní praxe ani odborná literatura **nevyžadují**, aby součástí exekučního návrhu byly konkrétní důkazy o porušování vymáhané povinnosti. Účelem exekučního návrhu je pouze zahájení exekučního řízení a pověření zvoleného soudního exekutora k provedení exekuce na základě existujícího a vykonatelného exekučního titulu. V této fázi řízení tedy oprávněný **pouze tvrdí** porušování povinnosti, aniž by musel předkládat konkrétní důkazy.
- [11] Jak ostatně výslovně uvádí i OSP1 s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu („**NS**“) sp.zn. 20 Cdo 1578/2006, soud se při nařizování výkonu rozhodnutí nezabývá tím, zda povinnost uložená rozhodnutím byla splněna či porušena; vychází z tvrzení oprávněného a z exekučního titulu, přičemž námitky povinného ohledně splnění či zániku povinnosti náleží až do řízení o zastavení výkonu rozhodnutí. Za těchto okolností nedává logický ani právní smysl požadovat po oprávněném, aby již k samotnému exekučnímu návrhu předkládal důkazní podklady k porušování povinnosti. To v předmětné věci platí tím spíše, že oprávněný bezprostředně poté, co byl exekutor pověřen, podal návrh na uložení první donucovací pokuty, který obsahoval konkrétní důkazy porušování povinnosti.
- [12] Skutečnost, že **exekuční návrh splňoval zákonné požadavky**, potvrdil i OSP1 svým usnesením č.j. 49 EXE 72/2026-17 ze dne 14.01.2026, kterým pověřil soudního exekutora v předmětné věci provedením exekuce. Pokud by exekuční návrh neobsahoval zákonem požadované náležitosti, jak nyní v podstatě tvrdí OSP1, nemohlo by (a nemělo) dojít k pověření exekutora.
- [13] Bez ohledu na uvedené je klíčové, že **oprávněný doložil konkrétní důkazy** o porušování povinnosti již podáním ze dne 16.01.2026, tedy prakticky ihned po zahájení exekuce. Z těchto důkazů vyplývá, že porušování exekučního titulu povinným prokazatelně existovalo minimálně ke dni 16.01.2026. Za dané situace je zcela oprávněný závěr, že k **porušování docházelo kontinuálně** již ke dni podání exekučního návrhu 09.01.2026, jak v něm oprávněný tvrdil.
- [14] Pokud by měl skutečně platit požadavek OSP1 na předložení důkazů již ke dni exekučního návrhu, nastavil by tím v podstatě velmi přísnou koncentraci řízení pro dokazování ze strany oprávněného. Tak tomu ovšem není. OSP1 tak svým požadavkem stanovil povinnost nad rámec a v rozporu se zákonem. Naopak v exekučním řízení platí zásada koncentrace řízení jen

omezeně, a proto by z časového hlediska nemělo hrát roli, kdy oprávněný konkrétní důkazy doložil. Jediné podstatné je, pokud tyto důkazy jsou součástí soudního spisu v době rozhodování o návrhu povinného na zastavení exekuce.

- [15] Lze proto shrnout, že požadavek OSP1, aby oprávněný již ke dni podání exekučního návrhu předložil konkrétní důkazní prostředky na podporu svých tvrzení o porušování exekučního titulu povinným, je **nedůvodný** a v rozporu s povahou exekučního řízení. Oprávněný přesto v krátké lhůtě po zahájení exekuce předložil soudu relevantní důkazy spolu s návrhem na uložení donucovací pokuty, z nichž je zřejmé, že k porušování povinnosti docházelo kontinuálně již ke dni podání exekučního návrhu, jakož i ke dni podání návrhu na uložení donucovací pokuty. Napadené usnesení je tak v tomto rozsahu **nesprávné**.

2.2. Porušování exekučního titulu povinným

- [16] Podle OSP1 oprávněný svými důkazy přiloženými v návrhu na uložení donucovací pokuty ze dne 16.01.2026 neprokázal, že by se povinný dopouštěl porušování vymáhané povinnosti. OSP1 navíc tento závěr založil na čestném prohlášení jednatelky povinného, že se údajně zdržel šíření zakázaného tvrzení nejpozději dne 09.12.2026, kdy měl dané tvrzení smazat ze svých internetových stránek. Závěry OSP1 jsou podle oprávněného **nesprávné** ze skutkového i právního hlediska.
- [17] Oprávněný ve svém podání ze dne 16.01.2026 prokazoval, že se povinný i nadále dopouštěl šíření zakázaného tvrzení Usnesením o PO, a to především na svých oficiálních webových stránkách <https://bublina.bar/>. Konkrétně totiž povinný i nadále šířil negativní tvrzení o oprávněném, jehož nepochybným významem bylo, že se ze strany oprávněného jednalo o snahu ekonomicky zničit konkurenci. Tím se povinný dopouštěl dalšího porušování exekučního titulu. Tato skutečnost vyplývá z následujícího
- a. Povinný na své vlastní webové stránce <https://bublina.bar/> v sekci „Aktuality“ při propagaci svého podnikání uváděl příspěvek, obsahující následující text:
- „Exekuce jako **nástroj ekonomického tlaku***
- “Případ má však i výrazně problematičtější rozměr. Vedle žaloby podal Vinograf návrh na předběžné opatření a následně opakovaně uvaloval exekuce za jeho údajné porušení. Celková exekvovaná částka se vyšplhala na milion korun. Ačkoli byly exekuce podle obhajoby zcela zjevně účelové a k porušení nemohlo objektivně dojít, exekutor vybraný Vinografem vždy podnětům vyhověl.*
- Pokuty byly **extrémně nepřiměřené** běžným zvyklostem a částkám vymáhaným v hlavní větvi řízení. Soudy poukázaly na nepřiměřenost udělovaných pokut, nicméně i taková autorita byla při vymáhání ignorována” říká Jan Šleis, právní zástupce společnosti Bublina s tím, že celý případ ilustruje, jak je **možné využít různých legitimních právních nástrojů ke konkurenčním bitvám.**“*
- b. Povinný na své vlastní webové stránce <https://bublina.bar/> v sekci „Aktuality“ při propagaci svého podnikání uváděl příspěvek obsahující následující text:
- „Když proti nám Vinograf podal žalobu, jejímž cílem bylo zpochybnit používání názvu Bublina a našeho sloganu, spolehli jsme se na to, že soud tuto věc posoudí věcně. Tak se také stalo. Stejně tak jsme s pomocí přátel a partnerů ustáli i pokusy o **ekonomický tlak***

prostřednictvím exekucí, které na nás Vinograf opakovaně uvaloval.

*Zasáhnout jsme se rozhodli až ve chvíli, kdy **útok na nás byl existenční** a také proto, že se na nás opakovaně obraceli dodavatelé – především vinaři – kterým Vinograf přestal hradit své závazky. Tady už nešlo o náš podnik, ale o princip a hodnoty, které ctíme.“*

- c. Povinný na svém profilu na sociální síti X.com nasdílel příspěvek Jana Horešovského coby hlavní osoby stojící za povinným, a to při propagaci svého podnikání. Tím, že jej povinný přesdílel, byl viditelný na jeho zdi jako jeho vlastní příspěvek. V daném příspěvku byla fotografie zlehčující oprávněného a příspěvek obsahující následující text:

*„Zpackaná žaloba Vinografu na Bublinu? Nemyslím. Myslím, že kalkulovali, že se Bublina **nedožije soudu a dělali vše, aby Bublinu položili před rozsudkem.** Exekuce milion, úhrada Vinografu čtvrt milionu, náklady právníků v součtu statisíce. Bylo to těžký, ale vydrželi jsme.“*

- d. Jan Horešovský coby hlavní osoba stojící za povinným na svém profilu na sociální síti Facebook při propagaci podnikání povinného uváděl fotografii zlehčující oprávněného a příspěvek obsahující následující text:

*„Myslím, že logika byla a je, že pánové kalkulovali s tím, že se s **Bublinou nedožijeme soudu a exekucema a předběžným opatřením nás udolaj. A tak dělali všechno, aby nás položili ještě před rozsudkem.***

*Exekuce celkem milion, úhrada čtvrt milionu pro Vinograf za jeho vyfabulovanou újmu, náklady řízení a právní zastoupení v konečném součtu za statisíce. Zdržování, průtahy. Rok jsme byli pod tímhle tlakem. **To normálně malej podnik, jako jsme my, logicky nevydrží, že?** Nevyšlo jim to.“*

Důkaz: - Návrh oprávněného na uložení donucovací pokuty ze dne 16.01.2026 a tam přiložené přílohy 1-4 (důkaz spisem)

- [18] Povinný přitom musí uloženou povinnost plnit vždy v její **úplnosti**. To v předmětném případě znamená, že se musí zdržet šíření uvedeného tvrzení Usnesením o PO nejen tím, že jej nebude uvádět doslovně, ale rovněž i tak, že **jej nebude uvádět ani nepřímě**. Za splnění uložené povinnosti tak zejména nelze považovat, pokud obsah šířeného tvrzení i nadále obsahově a fakticky znamená, že se oprávněný snažil ekonomicky zlikvidovat povinného. Z výše uvedených citací v důkazech předložených soudu přitom tento závěr **zcela nepochybně vyplývá**. Vždy je potřeba především zkoumat, zda **povinný splnil uloženou povinnost dle jejího smyslu a účelu**.
- [19] Ke splnění přitom v předmětné věci tudíž **nedošlo**, protože povinný o oprávněném i nadále uváděl tvrzení, které v konečném důsledku znamenalo, že údajnou snahou oprávněného je ekonomicky zlikvidovat povinného. Usnesení o PO takové jednání povinnému přímo **zakazuje**. Pokud by tomu tak nebylo, byla by prakticky znemožněna jakákoliv ochrana oprávněného, neboť by povinnému vždy postačovalo jen formálně upravit svá tvrzení, respektive je nahradit například popisnější formulací. Takový postup by zjevně byl **proti smyslu soudní ochrany**, a proto jej lze **postihnout v rámci exekučního řízení**.
- [20] Oprávněný rovněž odkazuje na odbornou komentářovou literaturu, podle níž je **nepřípustné záměrné obcházení uložené povinnosti**, neboť i v takovém případě se jedná o jednání

v rozporu s uloženou povinností. Komentářová literatura konkrétně uvádí, že „*neplatné je nejen právní jednání, které je v přímém rozporu s povinností uloženou předběžným opáčením, ale i takové, které je (jeho smysl) obchází.*“¹ Tento závěr je **přímo aplikovatelný** i na projednávanou věc. Povinný totiž pouze částečně upravil své vyjádření na webových stránkách, avšak záměrně ponechal jeho zbývající části, jejichž vyznění obsahově rovněž představuje negativní hodnocení oprávněného. Kromě toho pak zakázané sdělení v podstatě vyplývá z příspěvků povinného na sociálních sítích. Průměrnému spotřebiteli tak i nadále zůstalo zřejmé celkové negativní hodnocení oprávněného, jehož šíření se měl povinný zdržet na základě uložené povinnosti dle Usnesení o PO.

- [21] Takové jednání je však **nepřípustné**, jak rovněž vyplývá z usnesení NS sp.zn. 23 Cdo 4669/2010, podle něhož by bylo „*neúčelným držet se striktně pouze toho konkrétního jednání, které bylo podnětem k podání žaloby. Pak by mohly žalované své jednání jen mírně modifikovat a pokračovat tak v nekalé soutěži (srov. shodně Hajn, P. Soukromoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži. Právo a podnikání. 1993, č. 4, s. 5).*“ Přestože se NS v daném případě zabýval petitem žaloby obsahující zdržovací nárok, je tím i vyjádřena obecná právní zásada. NS k tomu totiž dále konstatoval, že nezáleží na formě nekalosoutěžního jednání, ale na jeho obsahu. V opačném případě by totiž nebyla ochrana poškozeného účelná, neboť by rušitel mohl své jednání jen drobně upravit a tím v něm pokračovat. Tyto závěry lze proto uplatnit i na principy ochrany v rámci exekučního řízení, protože jinak by nebylo možné efektivně vymáhat soudní ochranu poskytnutou Usnesením o PO.
- [22] Za porušení exekučním titulem dané nepeněžitě zdržovací povinnosti jako celku se totiž považuje porušení jakékoliv části této nepeněžitě povinnosti, a to z toho důvodu, že povinný má povinnost vykonávanou povinnost splnit ve vší komplexnosti a úplnosti.² Pokud tedy povinný danou povinnost nesplní, byť jen v části, je potřeba mít za to, že danou povinnost komplexně nesplnil, a tedy jí porušuje. K zastavení exekuce lze přistoupit právě a pouze až tehdy, jestliže by bylo ze strany povinného zcela odstraněno další riziko porušování vymáhané povinnosti a bylo by tak dáno prakticky na jisto, že povinný bude vymáhanou povinnost plnit i bez tlaku vytvářeného donucováním pokutami. Takové riziko je však v tomto případě dáno tím, že povinný stále porušoval exekuční titul tím, že na jeho webu a sociálních sítích minimálně nepřímo zakázaná sdělení Usnesením o PO **prokazatelně objevovala**. Povinný se tudíž nezdržel jejich šíření.
- [23] Za těchto okolností a v souladu s výše citovanou judikaturou a odbornou literaturou nebyly splněny podmínky pro zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ. OSP1 v Napadeném usnesení se omezil na pouhé konstatování, že v oprávněném předložených důkazech není výslovně uveden výrok, jehož šíření se má povinný zdržet podle Usnesení o PO.

¹ Viz WK Soudcovský komentář k § 76f OSŘ.

² Viz například argumentace uvedená v usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 20 Co 330/2023 ze dne 26.01.2024.

- [24] Ve vztahu k příspěvkům pana Horešovského ze dne 22.11. a 24.11.2025 pak OSP1 v bodu 16 Napadeného usnesení pouze uvedl, že jsou uvozené slovem „myslím“, a proto prý „*představují osobní názor pisatele, nikoliv povinné, vztahující ke konkrétnímu právnímu sporu a probíhající exekuci.*“ Tento závěr je **velmi nesprávný** především z následujících důvodů:
- I pokud by bylo sdělení uvozeno slovem „myslím“ a jednalo se o osobní názor pisatele, tak by se na něj i tak bezpochyby **vztahovaly** důsledky Usnesení o PO. Není totiž rozhodné, zda se jedná o osobní názor či nikoliv (ve své podstatě každé vyjádření je vyjádřením osobního názoru). V předmětné věci šlo přitom o to, že povinný příspěvek pana Horešovského **aktivně sdílel** na svém profilu na sociální síti (tzv. jej přesdílel). Tím ho tak fakticky sám aktivně šířil a není tak již rozhodující, že nebyl jeho původním autorem.
 - Oprávněný prokazoval úzký vztah mezi panem Horešovským a povinným. Pan Horešovský totiž fakticky stojí za povinným, a dokonce to i takto sám veřejně sděluje. Svými příspěvky tak pan Horešovský dlouhodobě propaguje činnost povinného, což ostatně bylo zřejmé i z prokazovaných příspěvků. Příspěvky pana Horešovského lze proto považovat za faktické jednání i povinného.
 - Z konkrétního příspěvku pana Horešovského je zcela nepochybné, že se tím vyjadřoval k předmětnému sporu, tj. k tomu, co předcházelo nařízení exekučního titulu. Tyto příspěvky pana Horešovského tudíž jednoznačně souvisejí s předmětným sporem, a i proto se proti nim oprávněný brání v této exekuci. Závěr OSP1, že údajně nejde o vyjádření „*vztahující ke konkrétnímu právnímu sporu a probíhající exekuci*“ je tak nejen nesprávné, ale i neodůvodněné, protože OSP1 nijak nevysvětlil, na základě čeho k němu dospěl.
- [25] Konečně OSP1 založil závěr o údajném neporušování exekučního titulu na čestném prohlášení jednatelky povinného, že se údajně nejpozději dne 09.12.2026 zdržel šíření zakázaného tvrzení a toto tvrzení odstranil z internetových stránek. Jde však o **nerelevantní důkaz**. Čestné prohlášení jednatelky povinného představuje pouhé skutkové tvrzení účastníka, nikoliv důkazní prostředek (viz § 122 a násl. OSŘ). Pouze důkazní prostředky přitom mohou sloužit k ověření pravdivosti tvrzení.
- [26] OSP1 se tak v Napadeném usnesení odchýlil od zásady volného hodnocení důkazů dle § 132 OSŘ, protože založil klíčový skutkový závěr (zda byl exekuční titul nadále porušován) pouze na neověřeném jednostranném tvrzení účastníka, aniž by bylo podrobena dokazování a konfrontováno s jinými důkazy. OSP1 měl své skutkové závěry opřít o výsledky provedeného dokazování, nikoli o pouhé tvrzení stran. Čestné prohlášení jednatelky povinného tedy neprokazuje neporušování exekučního titulu.

2.3. Účinnost exekučního titulu

- [27] OSP1 v bodu 19 Napadeného usnesení uvedl, že „*výrok IV., jenž tvoří podklad pro vedení této exekuce, právní moci již nabyl a také již proběhla lhůta k podání žaloby ve věci samé, dle vyjádření oprávněné ke dni 23.01.2026.*“ Podle OSP1 tak po tomto dni nastal i další důvod pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ, neboť PO v daném rozsahu zaniklo. Podle oprávněného je tento důvod **nesprávný**.

- [28] Oprávněný ve svém podání ze dne 27.02.2026 sdělil, že v předmětné věci zatím nezačala plynout lhůta stanovená ve výroku V. Usnesení o PO k podání žaloby ve věci samé. Z příslušného výroku V. Usnesení o PO totiž výslovně vyplývá, že tato lhůta začne běžet okamžikem, kdy celé Usnesení o PO nabyde právní moci. Konkrétně zde MSP uvedl, že „*Navrhovatelka je povinna podat žalobu ve věci samé do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.*“ Oprávněný se nicméně včas odvolal proti výrokům I.-III. Usnesení o PO, které proto dosud nenabylo právní moci. Jelikož tedy ani zatím nepočala běžet stanovená lhůta, neměl zatím oprávněný povinnost podat žalobu ve věci samé.
- [29] Bez ohledu na to je však podstatné, že i kdyby exekuční titul zanikl z důvodu marného uplynutí lhůty k podání žaloby ve věci samé, bylo by exekuční řízení i **nadále důvodné**. Bez ohledu na otázku podání žaloby ve věci samé je totiž v předmětném exekučním řízení rozhodné, že povinný **prokazatelně porušoval** exekuční titul v době jeho nepochybné účinnosti.
- [30] Uložená povinnost dle výroku IV. Usnesení o PO nabyla vykonatelnosti doručením povinnému dne 08.12.2025. Tím, že se povinný proti Usnesení o PO neodvolal, nabyl příslušný výrok právní moci dne 24.12.2025. Jestliže by pak byla počítána příslušná třicetidenní lhůta k podání žaloby ve věci samé nikoliv od nabytí Usnesení o PO, jak je stanoveno ve výroku V., ale nesprávně už od okamžiku nabytí právní moci výroku IV. Usnesení o PO, vypršela by **nejdříve dne 23.01.2026. Do této doby tak exekuční titul zcela nepochybně platil, byl účinný a povinný měl povinnost se jím řídit.** To však povinný **nedělal**.
- [31] Oprávněný svým návrhem na uložení donucovací pokuty ze dne **16.01.2026** prokázal, že povinný prokazatelně **porušoval** uloženou povinnost ještě v tento den. Uložená donucovací pokuta exekučním příkazem č.j. 176 EX 00002/26-015 ze dne 21.01.2026 za příslušné porušování exekučního titulu tak byla jednoznačně **důvodná**. Na tomto závěru nic nemění, ani pokud by hypoteticky exekuční titul následně zanikl (což však oprávněný popírá).
- [32] OSP1 v Napadeném usnesení posoudil tuto věc nesprávně, přičemž se ani nijak nevypořádal s tvrzeními oprávněného k této otázce v jeho podání ze dne 27.02.2026. Napadené usnesení je tak v tomto rozsahu **nesprávné a neodůvodněné**.

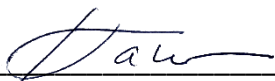
III.

Návrh

- [33] Podle oprávněného trpí Napadené usnesení podstatnými vadami. Jsou proto splněny podmínky pro jeho **zrušení** a vrácení věci OSP1 k dalšímu řízení.
- [34] Oprávněný proto navrhuje, aby MSP vydal následující

rozhodnutí:

- I. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 49 EXE 72/2026-106 ze dne 19.06.2026 se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. O nákladech řízení rozhodne Obvodní soud pro Prahu 1.

Mgr. Jindřich Kadoun, advokát
za Vinograf, s.r.o.